

האֵשֶׁר

הצדיק מיבנאל

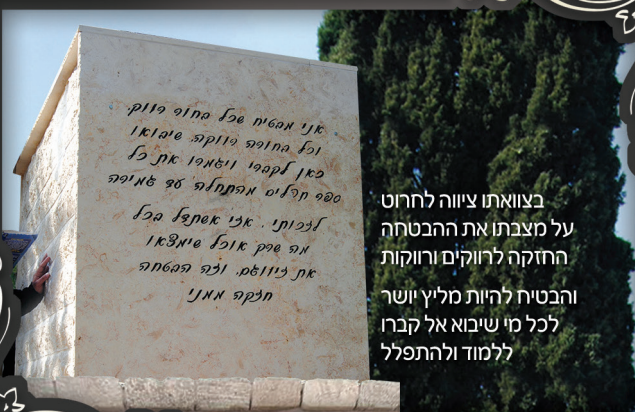
breslevcity.co.il

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויצאו מהשאול תחתית ויעשה לו טובה נצחית

ציון הצדיק מיבנאל כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל ביבנאל עיר ברסלב

בצוואתו ציווה לחרוט על מצבתו את ההבטחה החזקה לרווקים ורווקות והבטיח להיות מליץ יושר לכל מי שיבוא אל קברו ללמוד ולהתפלל

אני אמתי שכל מחוי פיוק.
וכל מחוי פיוקה סיבואו
כאן לקברי ויאמר את כל
שפי חרטים מהתחלה ע"א יפה
לכבותי. אבי אקפל בכל
מה שפך אופל סימאאו
את ביוולט. וכל הפטחה
חלקה אמי

קוֹנְטֵרַס הָאִשֶּׁר

יְגַלֶּה מֵהוּ הָאִשֶּׁר הָאֲמַתִּי שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְאִיךָ יְכוּלִים
לְזַכּוֹת לְהַגִּיעַ אֵלָיו.

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל פִּי דְבָרַי
רְבֵנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ
וְעַל פִּי דְבָרַי תִּלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ
הַגְּאוֹן הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רִז לֹא אָנִיס לִיה
רַבִּי נִתָּן מְבַרְסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ
וּמִשְׁלָב בְּפִסּוּקֵי תַנ"ךְ וּמֵאֲמָרֵי חֲז"ל הַקְּדוֹשִׁים,
מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ.

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב
עִיר הַקְּדֻשׁ יִבְנֵאל תוֹבֵב"א

הכתבת להשיג את הספר הזה
וכל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי תלמידיו הקדושים

בארץ ישראל ובנאל עיר ברסלב בגליל

מוסדות "היכל הקדש" חסידי ברסלב בארץ ובחו"ל
שעל-ידי עממת "ישמח צדיק - קהלת ברסלב בגליל"
בנשיאות כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל - הצדיק מיבנאל.

זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666

באפשרותך להקריש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמת, לברכה ולכל הישועות לזכותך
ולזכות יקירך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

פּרטי חשבון לתרומה / העברה :

בנק הדאר, סניף 001, מספר חשבון 3397375

על שם עממת "ישמח צדיק".

נתן לתרם לעממתה באמצעות אפליקציית "ביט"

לניד מספר 0559269726

רחוב רבי נחמן מברסלב 1, ת.ד. 421 יבנאל, 15225

טלפון רב קוי: 04-6656666 פקס: 04-6656655

תחנות קרן הדפסה היכל הקדש: 04-6721909

דאר אלקטרוני: info@breslevcity.co.il

אתר אינטרנט: www.breslevcity.co.il

קונטרס הַאֲשֶׁר

א.

להגיע אל האשר האמתי - זהו על-ידי אמונה

רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ה') הַעֲקָר הוּא אֲמוּנָה, וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד לְחַפֵּשׂ בְּעֵצְמוֹ הַיְכָן הוּא אוֹחֵז בְּאֲמוּנָה, וְצָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה, כִּי יֵשׁ אֲנָשִׁים שְׂסוּבְלִים כָּל מִינֵי חֲלָאִים רָעִים, וְהַכֹּל בָּא מִחֻמַּת חֶסְרוֹן אֲמוּנָה, כִּי אִם אָדָם הִיָּה מֵאֲמִין שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הֵיוּ חַיִּים אַחֲרֵים לְגַמְרֵי. עַל כָּל אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבְרֵת צָרָה שְׁלֵא תֵאָר וְלֹא שֶׁעַר כָּלָל, מִי מְתַכַּנֵּן צָרָה? ! כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ הַמְּחַשְׁבוֹת שְׁלוֹ, הַרְצוֹנוֹת שְׁלוֹ, הַשְּׂאִיפוֹת שְׁלוֹ, וְלִפְתַּע פְּתָאוֹם בְּיוֹם בְּהִיר קוֹרָה לוֹ מָה שְׁקוֹרָה, עַד שֶׁאָדָם נִשְׁבֵּר לְגַמְרֵי וְנַעֲשֶׂה חוֹלָה. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל אִם הִיָּה אָדָם חֲזָק בְּאֲמוּנָה - הִיָּה עוֹבֵר עַל הַכֹּל ! הוּא הִיָּה יוֹדֵעַ בִּידְעָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת (איוב א', כ"א) שֶׁ: "הַיְוִי"ה נִתַּן וְהַיְוִי"ה לְקַח יְהִי שֵׁם הַיְוִי"ה מְבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד", עִם אֲמוּנָה אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ד) יְכוּלִים לְעֵבֵר עַל הַכֹּל. לְכֹל אֶחָד יֵשׁ קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת - "לְמָה הִגִּיעָה לִי צָרָה כְּזוֹ? לְמָה נִסְתַּבְּכָתִי בְּסִבְךָ כְּזוֹ? שְׁלֵא חָלַמְתִּי וְלֹא תֵאָרְתִּי וְלֹא שֶׁעַרְתִּי כָּלָל", אָבֵל אִם יֵשׁ לְאָדָם אֲמוּנָה, וְיוֹדֵעַ שֶׁיֵּשׁ בּוֹרֵא-עוֹלָם הַמְּנַהֵיג אֶת

עולמו, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, הוא יכול להתחזק.

ובודאי צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם בגשמיות, כדי להנצל ממה שצריכים להנצל, כי כך אומר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות ישועה, סימן ח') כל זמן שאדם יכול להנצל על-ידי כסף, אינו צריך להטריח שדוד הטבע, וכן אמרו (מדרש אגדה) אין להטריח את המקום; אדם צריך רק להתחבא אצל הקדוש-ברוך-הוא, ואז החיים שלו יהיו חיים אחרים לגמרי, הוא יהיה המאשר האמתי בעולם - על ידי אמונה בבורא יתברך שמו.

לרבנו ז"ל נפטרו ארבעה ילדים, כשנפטר לו הבן הראשון מאד מאד הצטער, אבל אמר: "הרי אני הולך אחריו, והוא במקום בטוח, ולמה להצטער". רואים מה זה אמונה, שאדם מאמין בקדוש-ברוך-הוא, כך אדם צריך לחיות - לדעת שאנחנו נמצאים רק בידי יתברך, וזה האשר הכי גדול. רבנו ז"ל אומר (שיחות-הר"ן, סימן ל"ב) כשיש לאדם אמונה, אפלו כשבאים עליו יסורים חס ושלום, אזי הוא יכול לנחם את עצמו, להחיות את עצמו, כי בודאי זה לכפרת עוונות, והשם יתברך יציל אותו. ישנן הרבה נשמות שאיננו יודעים מתי יגיע קצן, ועל-ידי שמחדירים בעצמם אמונה בקדוש-ברוך-הוא, וחיים עמו יתברך, זה האשר הנצחי.

וְלָכֵן עָלִינוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה, אֲמוּנָה יֵשׁ לְכָל יְהוּדִי, כִּי כָּל יְהוּדִי הוּא חֵלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל, אֲבָל אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן צ"א) יֵשׁ אֶחָד שֶׁהָאֲמוּנָה שְׁלוֹ רַק בְּלִב, וְזֶה כָּל יְהוּדִי יוֹדֵעַ, שֶׁיֵּשׁ בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, אֲבָל עֵקֶר הָאֲמוּנָה צָרִיךְ לְהִתְפַּשֵּׁט בְּכָל הָרַמ"ח אַבְרָיִם וְשִׁס"ה גִּידִים, אֵינן דִּי בְּכָף שְׂוִדְעִים זֹאת בְּלִב, אֲלֵא צָרִיכִים לְהִרְגִישׁ בְּכָל אֵיבָר וְאֵיבָר וּבְכָל גִּיד וְגִיד אֵת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אִף אִמְנָם שְׂאֵדָם עֵבֶר מִשְׁבָּרִים כְּאֵלוֹ, שְׁלֵא תֵאָר כָּלֵל, אֲבָל עַל-יְדֵי שְׂחִי עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא - זֶה הִיא נְחֻמָּתוֹ.

וּמֵאִין יוֹדְעִים אִם אָדָם חֵי עִם אֲמוּנָה? אִם הוּא מְסַפֵּר לְקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵת כָּל אֲשֶׁר מַעֲיֵק וּמַצִּיק לוֹ, זֶה שְׁלֵמוֹת הָאֲמוּנָה, כְּפִי שְׂאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"ב) אָדָם לֹא יְדַבֵּר לְקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אִם אֵינן לוֹ אֲמוּנָה, כִּי בְּרַגַע שְׂאֵדָם מְדַבֵּר אֵלָיו יְתַבָּרֵךְ, הוּא מְרַגֵּשׁ שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֹה אִתּוֹ עִמוֹ וְאֶצְלוֹ, וְאֵיזָה צַעַר יֵשׁ לָנוּ, אֵיזוֹ עֲגָמַת נַפְשׁ יֵשׁ לָנוּ, כְּשֶׁאֲנַחְנוּ שׁוֹכְחִים שֶׁיֵּשׁ בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, אִזּוֹ אָדָם מְסַכֵּן מְגַשֵּׁשׁ בְּאֶפְלָה, מַחְסִיט בְּדַמְיוֹנוֹת, אֲבָל בְּרַגַע שְׂוִדְעַת שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פֹה אִתּוֹ עִמוֹ וְאֶצְלוֹ, כָּל חַיִּיו מְשֻׁתָּנִים לְגַמְרֵי.

וְהִנֵּה בָּא הַסֵּמ"ךְ מ"ם וְשׁוֹבֵר אֵת הָאָדָם, וְאוֹמֵר לוֹ: "אֵיזוֹ שְׂכִיחוֹת יֵשׁ לָךְ לְקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לֹא צָרִיכִים אוֹתָךְ לְמַעֲלָה,

וְהִרְאִיהָ – שְׁעוֹבְרִים עָלֶיהָ הֵרְבֵה יִסּוּרִים". אָבֵל אִם אָדָם מִתְקַרֵּב
 לְצַדִּיק, הַצַּדִּיק אוֹמֵר לוֹ: "תִּדַע לָךְ, כָּל אֵלוֹ שְׂרוּצִים לְשִׁבֹר
 אוֹתָךְ וְלִרְחֻקָּךְ, הֵם הַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא-אֲחֵרָא שֶׁבְרֵאתָ בַחֲטָאֶיךָ.
 אֵל תִּשְׁמַע לָהֶם! כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתָךְ!", כִּי כִּף
 אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת ה.). כָּל שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 אוֹהֵב אוֹתוֹ – מְדַכָּאוֹ בְּיִסּוּרִים, וְאִם קִבְּלָם בְּאֵהָבָה – יִרְאֶה זֶרַע
 יְאֲרִיךְ יָמִים, וְאִזּוֹ אָדָם מְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (תַּנְחוּמָא וִירָא) אָמַר לָהֶם הַקְּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל: הֵווּ זֵהִירִים בְּתַפְלָה שְׂאִין מְדָה אַחֲרַת
 יְפָה הַיַּמְנָה, וְהִיא גְדוּלָה מְכַל הַקְּרַבְנוֹת, וְאֶפְלוֹ אִין אָדָם כְּדָאִי
 לְעֻנּוֹת בְּתַפְלָתוֹ וְלַעֲשׂוֹת חֲסֵד עִמּוֹ, כִּיּוֹן שְׁמַתְפַּלֵּל וּמְרַבֵּה
 בְּתַחֲנוּנִים, אָנִי עוֹשֶׂה חֲסֵד עִמּוֹ; הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה
 שְׁנִדְבֹר אֵלָיו, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה שְׁנִסְפֹר לוֹ אֶת הַצָּרוֹת
 שְׁלָנוּ. אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל"ד) הֵרִי הַקְּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת בְּנֵי-אָדָם, וְלָמָּה הוּא צָרִיךְ שְׁנוּצִיאֵם
 מִהֶפֶה? אֵלָּא כָּל הַשְּׁפָעַת הָאָדָם בָּאָה רַק עַל-יְדֵי הֶפֶה, אִם אָדָם
 מְבַקֵּשׁ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁיִנְחָמוּ וְיִחַזְקוּ – זֶה הָאִשָּׁר הֵכִי גְדוּל,
 שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְשַׁפֵּיעַ עָלָיו שְׁפַע רוּחָנִי וְשְׁפַע גְּשָׁמִי, כִּי הַדְּבוּר
 הוּא כְּלִי הַשְּׁפַע.

וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאִמּוּנָה, אֲשֶׁר זֶהוּ הָאִשָּׁר הֵכִי גְדוּל,
 וְאִין עוֹד אֲשֶׁר כְּמוֹ הָאִמּוּנָה שְׁמַאֲמִינִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמְרַגִּישִׁים

שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֹה אִתִּי, וְהֵיכֵן שְׁאֲנִי הוֹלֵךְ, אֲנִי
 מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּאֵמֶת אִם יֵשׁ לְאָדָם יָשׁוּב הַדַּעַת, וְרוּאָה
 אֵיךְ שְׁיָמִינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אָנוּ כְּאֵן, וְהִנֵּה אָנוּ יוֹצְאִים מִפֶּה,
 וּמָה נִשְׁאָר מֵהָאָדָם? מָה שְׂדִבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מָה
 שֶׁהִתְחַזַּק בְּמִצְבִּים הֵכִי קָשִׁים, אֲשֶׁר זֶה מָה שֶׁהֵשִׁם יִתְבָּרֵךְ
 רוּצָה לְרֹאוֹת מֵאֲתָנוּ - אֵיךְ אָנוּ עוֹמְדִים בְּנִסְיוֹנוֹת הַקָּשִׁים,
 לֹא לִשְׂאֵל אֲזוֹ קִשְׁיוֹת עָלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֶלֶּא לְדַעַת כִּי (אֵיכָּה א', י"ח)
 "צְדִיק הוּא הַיְוִי"ה כִּי פִּיהוּ מְרִיתִי", וְכֵן לְזִכֹּר (תְּהִלִּים קמ"ה)
 "צְדִיק ה' בְּכָל דְּרָכָיו, וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו", אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל
 (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן נ"ב) שֶׁהִרְבֵּה אֲנָשִׁים יֵשׁ לָהֶם קִשְׁיוֹת עַל
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא - "לְמָה הִגִּיעַ לִי צוֹ מַעֲצָר? לְמָה הִגִּיעַ לִי צוֹ
 הוֹצָאָה לַפְּעַל? לְמָה הִגִּיעַ לִי צָרָה פְּלוֹנִית אוֹ אֶלְמוֹנִית?" אָבֵל
 אִם אֵינָם שׁוֹאֲלִים שְׂאֵלוֹת, אֶלֶּא יוֹדְעִים שֶׁהַכֹּל מֵאֲתוֹ יִתְבָּרֵךְ,
 וְאוֹמְרִים (דְּבָרִים ל"ב, ד') "הַצּוֹר תָּמִים פָּעְלוּ כִּי כָּל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט,
 אֶל-אֶמּוֹנָה וְאֵין עוֹל צְדִיק וְיִשָּׁר הוּא", אֲזִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 מוֹצִיאֵם מֵהַצָּרוֹת, וְכָל הָעוֹלָם מִתְעַלֶּה בְּזִכְרוֹתָם, וְזֶהוּ הָאִשָּׁר
 הֵכִי גְדוֹל, שְׂאָדָם מְרַגֵּשׁ רוּחַנִּיּוֹת אֶלְקוֹת.

ב.

להגיע אל האֲשֶׁר - זהו על-ידי אהבה

אדם צריך לדעת שכדי להגיע לאֲשֶׁר האֲמֵתִי, האֲשֶׁר הנצחי, הוא על-ידי אהבה, יהודי צריך לאהב כל יהודי, חכמינו הקדושים אומרים (יומא ט:): שֶׁהַחֶרֶבֶן הִיָּה רַק מִחֶמֶת שֶׁנֶּאֱתַת חֲנָם, וְעַדִּין מְרַקֵּד בֵּינָן, עַדִּין יֵשׁ בֵּינֵינוּ שֶׁנֶּאֱתַת חֲנָם, אָנוּ רוֹאִים אֶת הַגְּזֻעָנוֹת שֶׁאֶחָד שׁוֹנֵא אֶת הַשְּׂנִי עַל לֹא דָבָר, אֲשֶׁר זֶה הַגְּלוּת הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר, הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנִּתְאַחַד יָחַד, וְנַעֲזֹר אֶחָד לַשְּׂנִי, אֲבָל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן יֵשׁ סִמּוֹן מ"ם, שֶׁזֶה הַטְּמֵאָה הַכִּי גְדוֹלָה, שֶׁהַכַּח שְׁלוֹ הוּא 'הַפִּרְדּוֹ וּמִשְׁל', וְעַל-כֵּן עוֹשֶׂה פְּרוּדִים בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, לְהַרְבּוֹת בְּמַפְלְגוֹת, לְפַלֵּג אֶת הָעָם. הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנֶּאֱהָב אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ! אָנוּ רוֹאִים בְּתִים שֶׁנִּשְׁפָּרִים רַק מִחֶמֶת שֶׁנֶּאֱתַת חֲנָם, זֶה מִתְחִיל בְּשִׁטוֹת, וְאַחֵר-כֵּן נַעֲשִׂית קִטְטָה גְדוֹלָה. וְאוֹי לְמִי שֶׁעוֹזֵר לְשֹׁבֵר בְּתֵי יִשְׂרָאֵל! אוֹי לְמִי שֶׁמִּסְכָּסֵךְ בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל! הִנֵּה אָנוּ רוֹאִים שְׂיֵשׁ רְשָׁעִים אַרְוּרִים, רָאשֵׁי הָעָרִב רַב, רַע בָּנִים נַעֲשׂוּ רָאשִׁים, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּזֶהָר (נִשָּׂא קִכָּה). עַל הַפְּסוּק (אִיכָּה א', ה') "הָיָה צָרִיחָ לְרֹאשׁ" - אֵלּוּ הֵם רָאשֵׁי הָעָרִב רַב, שֶׁמִּכְנִיסִים פְּרוּדִים בָּעָם. מִנְהִיג עֵדָה צָרִיחָ לְלַפֵּד אֶת הָעָם, לְהַכְנִיס בָּהֶם אֶהְבָּה, אֲמוּנָה, כְּבוֹד לְזוּלָת, וּבְמִקּוֹם זֶה הַמְּנַהִיגִים רְצִים אַחֵר הַכֶּסֶף וְאַחֵר הַשֹּׁחַד - אוֹי לָהֶם וְאוֹי לְנַפְשָׁם.

וְלָכֵן עָלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד בְּאַהֲבַת חֲבֵרִים, אֹמֵר רַבֵּנוּ
 ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל"ג) שְׁצַרְיָךְ לְאַהֲבָה אֶת עַצְמוֹ, לְאַהֲבָה
 אֶת חֲבֵרוֹ, וְלְהִשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, וְשְׂיִהְיֶה
 שְׁלוֹם בֵּין כָּלֶם עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא יִהְיוּ לָנוּ שׁוֹם
 קְשִׁיּוֹת עָלֵינוּ יִתְבָּרַךְ, אִף שֵׁשׁ הֲרֵבָה דְּבָרִים שְׂאִינְנוּ מְבִינִים,
 וְאִינְנוּ מְסַגְּלִים לְהִבִּין, וְכָל זֶה נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי הַצַּדִּיק שְׂבִדּוֹר,
 וְלָכֵן עָלֵינוּ לְבַקֵּשׁ הֲרֵבָה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂנִזְכֶּה
 לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצַּדִּיק שְׂבִדּוֹר, שְׂזֶה הָאֲשֶׁר הֵכִי גְדוֹל, שְׂהַצַּדִּיק
 מְכַנֵּס בָּנוּ אֲהַבָה - לְאַהֲבָה אֶת הַזּוֹלָת, לְעֶזֶר לְזוֹלָת, לְלַכֵּת
 וְלְהַפְּיץ אֱמוּנָה לְעַם יִשְׂרָאֵל, כִּי מָה הַצַּדִּיק מְבַקֵּשׁ מֵאַתָּנוּ?
 אֲלֹא יַעַן שְׂאַתָּה זְכִיתָ שְׂמֵאִיר לָךְ כְּבָר אֲהַבַת יִשְׂרָאֵל, שְׂאַתָּה
 אוֹהֵב אֶת כָּל יְהוּדֵי, וּמוֹסֵר נַפְשְׁךָ בַּעֲבוּר כָּל יְהוּדֵי, לָךְ תִּגְלֶה
 זֹאת לְעוֹד יְהוּדִים! זֶה הִיסוּד בְּאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל - לְעֶזֶר לְיִהוּדִים
 אַחֲרִים, לְעוֹדֵדִם וּלְחַזְקֵם וּלְשַׂמְחֵם, כִּי מְסַפְּנִים, יִשְׁנֵם עִתָּה
 אֲלֵמְנוֹת וִיתוּמִים, בְּתִים נִשְׁבָּרִים עַל-יְדֵי פְּרָאֵי אָדָם, רוֹצְחִים
 בְּדָם קָר, הֵיכֵן אֲנַחְנוּ? ! אֵיךְ יֵשׁ לָנוּ זְמַן לְדַבֵּר מְזֶה עַל זֶה וּמְזֶה
 עַל זֶה? ! אֵיךְ יֵשׁ לָנוּ זְמַן לְשִׁטְיוֹת שֶׁל כָּל הַמְּפֻלְגוֹת - פְּלֶג פְּלֶג
 לְפֶלֶג אֶת הָעַם, בְּשַׁעַה שְׂאֵנוּ צְרִיכִים לְעֶזֶר לְהוֹרִים הַשְּׂכּוּלִים
 שְׂאֲבָדוּ אֶת יְקִירֵיהֶם, אָנוּ מְחִיבִים לְצַאת לְעַם יִשְׂרָאֵל, וּלְגַלוֹת
 לָהֶם אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְגַלוֹת לָהֶם אֶת הָאֲהַבָה, וְזֶה מָה
 שְׂהַצַּדִּיק מְבַקֵּשׁ מֵאַתָּנוּ. לָכֵן אֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק
 ב', סימן ל"ט) שְׂצַרִּיכִים לְבַקֵּשׁ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְזִכּוֹת לְהִתְקַרֵּב

לְצַדִּיק הָאֲמֵת, כִּי אֲשֵׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו בְּעוֹדוֹ בְּחַיִּים
 חַיּוֹתוֹ - אֲשֵׁרִי לוֹ וְאֲשֵׁרִי חֶלְקוֹ! כִּי הַסֵּמֶךְ מ"ם עָשָׂה מָה
 שְׁעָשָׂה לְבַלְבַּל אֶת הָעוֹלָם, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל קְרוּבִים אֶל הַקֶּץ,
 אֶל הַגְּאֻלָּה, עִם יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם כְּסוּפִים וְרְצוֹנוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כָּל אֶחָד מִשְׁתוֹקֵק לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה, אֲבָל
 הַסֵּמֶךְ מ"ם הֵקִים מִפְּרִסְמִים שֶׁל שֶׁקֶר, רַע בְּנִים, רַמָּאִים, שֶׁכָּל
 הָרֹאשׁ שֶׁלָּהֶם רַק - אֵיךְ לַעֲבֹד עַל הַבְּרִיּוֹת, וּבְעֵבֹר זֶה הִרְבָּה
 אֲנָשִׁים בּוֹרְחִים מֵהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא - אוֹי לָהֶם!

וְלִכֵּן עָלִינוּ לְבַקֵּשׁ הִרְבָּה אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שָׁמוּ, שְׁנִזְכָּה
 לְמַצֵּא אֶת הָאֲשֵׁר הָאֲמֵתִי, שְׁאוֹתוֹ מְקַבְּלִים אֶצֶל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת
 הַדְּבוּק בַּקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב',
 סִימָן ל"ט) שְׁאֲנוּ צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ בְּדַמְעוֹת בְּעֵינֵינוּ, שְׁיִרְחַם עָלֵינוּ
 הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁלַח לָנוּ מִנְהִיג רּוּעָה נְאֻמָּן, שְׁיִוָּכַל לְהַחֲדִיר
 בְּנוֹ גְלוּי אֱלֻקוֹת, שְׁנִרְגִישׁ רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְנֵאֱהָב
 אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי, וְנִחְזַק אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
 אוֹמְרִים (מִדְּרַשׁ אֲגָדָה) כֵּךְ אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל, מָה
 אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִכֶּם? אֵלָּא שְׁתִּהְיוּ אוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה, וּמְכַבְּדִים זֶה
 אֶת זֶה. הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רוּצֵה שְׁנֵאֱהָב וְנַעֲזֹר זֶה לְזֶה, וְתִרְאוּ אִיזוֹ
 גְּזַעֲנוֹת יִשְׁנָה, אִיזוֹ שְׁנֵאת חֲנָם יִשְׁנָה, עַד שְׁבִנִי אָדָם חוֹתְרִים
 תַּחַת זוּלָתָם, בְּשַׁעָה שֶׁבְּכָל יוֹם אָנוּ שׁוֹמְעִים בְּשׁוֹרוֹת אִיּוֹב,
 בַּר מִיָּנֹן, וְהִנֵּה אָנוּ עֲסוּקִים בְּשִׁטּוֹת שֶׁלָּנוּ וּמְרַכְּלִים זֶה עַל זֶה,

במקום לעסק באהבת הבריות, בגמילות חסד, אשר אומר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות אהבה, סימן א') כשאין אהבה בין בני אדם, על ידי זה הולכים רכיל, ועל-ידי רכילות מגיעים ללצנות, ועל-ידי לצנות מדברים שקר; וכן אומר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות אהבה, סימן ט') כשתהיה נזהר משנאת חנם, אזי כשהיה לה משפט עם איזה אדם, שאינו רוצה להתפשר עמה, על-ידי-זה יתפשר עמה; לכן אנו צריכים להתחיל מחדש לעבד על נקדה זו של אהבת חנם - לאהב את כל יהודי, ולפרסם לו את הקדוש-ברוך-הוא, וזה האשר הכי גדול כשאוהבים אחד את השני, כי סוף כל סוף כלנו בנים לקדוש-ברוך-הוא, כמו שכתוב (דברים י"ד) "בנים אתם להוי"ה אלקיכם", ואם אנו בנים לבורא יתברך שמו, אזי כלנו אחים, ואיזה חן ונעים - כשיש שלום ואהבה בין אחים, ולהפך - איזה צער הוא זה כשיש מריבה בין אחים, שאינם מסתדרים ביניהם.

ולכן בואו נראה להחדיר בעצמנו אהבת ישראל, לאהב כל יהודי, לגלות ולפרסם לו את שם הצדיק, כי בזה תלויה הגאולה, כמו שאומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ס"ז) כשיתגלה שם הצדיק שהוא מאורי אור, שהוא מאיר לנו את האור של הקדוש-ברוך-הוא, על-ידי-זה תהיה הגאולה. כלנו מצפים כבר לגאולה, וזה תלוי כפי שנפרסם את שם הצדיק בעולם. לכן בואו ביחד נעשה ונשתדל לפרסם את שם הצדיק

בעולם, ומי שעוזר בזה - הוא מקרב את הגאולה! ומי אינו רוצה אשר? הרי על כל אחד ואחד עובר כל-כך הרבה מרירות ודכאונות מהצרות שלו וכו', ומכל שכן שהוא מסבך בכל מיני סבוכים, בודאי מרים לו החיים, ומהו האשר? כשיש שלום, שלום בינו לבין עצמו, אינו שונא את עצמו, שלום בינו לבין אשתו ובין ילדיו, ובין כל עם ישראל.

ג.

להגיע אל האשר - הוא על-ידי שלום

רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן ל"ג) שלום צריך אדם בכל הכוונות, ראשית צריך אדם שיהיה שלום בינו לבין עצמו, שישלים עם מצבו, רב בני-אדם אינם יכולים להשלים עם מצבם, ושואלים "איך אשלים עם הצרה שלי, נקלעתי לצרה, איך אני יכול לצאת מזה?!" אחר כך צריך לראות שיהיה שלום בין אחד לשני. אל תריב עם בני-אדם! תשמר עצמך מרשעים שמכניסים אותך בפח! ואחר כך צריכים לראות לשמר על שלום הבית. זכית והתחתנת, אז תכבד את אשתך! תכבד את ילדיך! תכבדי את בעלך! ולכן אומרים חכמינו הקדושים (מדרש אגדה) כל המשים שלום בתוך ביתו, מעלה עליו הכתוב כאלו משים שלום בישראל, על כל אחד ואחד, לפי שכל אחד ואחד מלך בתוך ביתו, אם יש שלום-

בית - יש הכל. אומרים חכמינו הקדושים (שבת י.) שמו של הקדוש-ברוך-הוא שלום; וזהו האשר הגדול ביותר. שלום זה ראשי תבות: ו'יבן ש'ם מ'זבח ל'הוי"ה, חכמינו הקדושים אומרים (גיטין ז:): אם אדם מגיע לגרושין, המזבח מוריד עליו דמעות, ולמה דיקא המזבח? כי על המזבח הקריבו קרבנות, ואם מתגרשים, המזבח בוכה ואומר "מספיק קרבנות הביאו אלי", שזה לא אם תפרדו, מי יהיו הקרבנות? הילדים! מפני שהם סובלים מאד כשנשבר הבית, ולכן צריכים מאד מאד לשמר על שלום הבית. ועל כלם - צריכים לשמר על השלום בינו לבין הקדוש-ברוך-הוא, חכמינו הקדושים אומרים (ויקרא רבה, פרשה ט', סימן ט') גדול שלום שכל הברכות כלולות בו; עם שלום יכולים לעבר את העולם בשקט ובשלווה, זה האשר הכי גדול - שמחדירים בעצמם שלום, אבל זאת צריכים לזכור: שלום יש לעשות עם יהודים, יהודים צריכים לחיות בשלום, בני ישמעאל - פראי אדם הם, ואף פעם לא ישלימו אתנו, שלא נחיה באשלויות! הם רוצחים בדם קר, בני עשו הם חיות טרף, ולא ישלימו עמנו לעולם. וכך אמר רבי שמעון בר יוחאי (ספרי בהעלותך) הלכה היא בידוע שעשו שונא ליעקב; ועל בני ישמעאל נאמר (בראשית כ"א, כ') "ויהי רבה קשת", ועל בני עשו נאמר (בראשית כ"ז, מ') "ועל-חרבך תחיה", הם יודעים רק לרצח, רק לשפך דם יהודי, זו עבדה, זו מציאות! אלפים שנה אנו סובלים, מיליוני יהודים נשפך דמם כמים, קשישים וישישים

זְקֵנִים וְזִקְנוֹת, אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְטַף חֲפִים מִפֶּשַׁע - הִרְגוּ וְרָצְחוּ
 אוֹתָם בְּדָם קָר, וְקוֹל דְּמֵי אַחֲנֵנוּ צוֹעֲקִים אֵלֵינוּ מֵהָאָדָמָה.
 וְלָכֵן בַּל נָא נַחֲיָה בְּאִשְׁלֵיֹת שֶׁהַגּוֹיִים יִשְׁלִימוּ עִמָּנוּ בְּיוֹם מִן
 הַיָּמִים, כִּי כִּף כָּתוּב (בְּמִדְבָר כ"ג, ט) "הֵן עִם לְבַדָּד יִשְׁכֵּן וּבְגוֹיִם
 לֹא יִתְחַשֵּׁב", בַּלְעָם הִרְשָׁע כָּבֵר הַעֵיד, שְׁאָנוּ עִם מְבַדָּד, וְלָכֵן
 אַמּוֹת הָעוֹלָם שׁוֹנְאִים אוֹתָנוּ. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (שְׁבַת
 פט) שְׁמָאז שֶׁקְּבַלְנוּ אֶת הַתּוֹרָה בְּהַר סִינִי, יְרָדָה שְׁנֵאָה לְאַמּוֹת
 הָעוֹלָם עַל עַם עוֹלָם, וְלָכֵן הִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנִּשְׁלָמִים זֶה עִם זֶה, אֵין
 מִשָּׁג כְּזֶה דְתִי אוֹ חֲלוּנִי, חֲסִידִי אוֹ לִיטָאִי, אֲשֶׁכְּנֹזִי אוֹ סִפְרָדִי,
 הַכֹּל שְׁטִיּוֹת! כָּלְנוּ בְּנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָרוֹצְחִים אֵינָם
 מְבַחֲנִים אִם אֶתָּה חוֹבֵשׁ כֶּפֶה, אִם יֵשׁ לָךְ זֶקֶן וּפְאוֹת, אִם אֶתָּה
 מְלַבֵּשׁ בְּצִיצִית, אִם אֶתָּה מִתְעַטֵּר בַּתְּפִלִּין, אֶלֶּא הֵם רוֹצְחִים כָּל
 מִי שֵׁשׁם יְהוּדִי נִקְרָא עָלָיו. וְלָכֵן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם אֶחָד עִם
 הַשְּׂנִי. אַךְ לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, שְׁלוּחֵי הַסֵּמ"ךְ מ"ם הָעָרַב רַב, רָאִשֵׁי
 הָעָם, שֶׁהֵם צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בְּעַם יִשְׂרָאֵל, מְפָרְסְמִים שֶׁל
 שְׁקָר, הֵם לוֹקְחֵי שַׁחַד, וּמַעֲנִינִים שִׁיְהִיו מְרִיבוֹת, כִּדִּי שִׁיוּכְלוּ
 לְשִׁלֵּט. וְלָכֵן בּוֹאוּ נִקְבַּל עַל עֲצָמָנוּ לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם זֶה עִם זֶה,
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (מִדְרַשׁ אַגְדָּה) לֹא בָרָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא אֶת הָעוֹלָם אֶלֶּא עַל מְנַת שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּין הַבְּרִיּוֹת, זֶהוּ
 רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְזִכּוֹת זֶה שֶׁנִּשְׁלָמִים אֶחָד עִם הַשְּׂנִי, יִהְיֶה לָנוּ
 הָאִשָּׁר הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (דְּבָרִים רַבָּה,
 פְּרָשָׁה ה', סִימָן י"ד) גְּדוֹל הַשְּׁלוֹם שֶׁאֵין הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְבַשֵּׁר

אֶת יִשְׂרָאֵל שִׁיְהִיו נִגְאָלִים אֲלָא בְּשָׁלוֹם.

ד.

עַקֵּר הָאֲשֶׁר בָּזָה הָעוֹלָם זֶה רַק אֲמוֹנָה

הֶרְגַע שְׂאֲדָם מִחֲדִיר בְּעֶצְמוֹ אֶת הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי כָּבֵר אֵינּוּ חֲפִץ שׁוֹם דְּבָר, לֹא כְּבוֹד, לֹא כֶּסֶף, לֹא שֵׁם וּפְרָסוֹם, כִּי כָּל עֲנִינּוֹ הוּא רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִי שְׂזוּכָה רַק לַחֲשֹׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כְּבֵר לֹא אֲכַפֵּת לוֹ שׁוֹם דְּבָר, כָּל הָרֹאשׁ שְׁלוֹ הוֹלֵךְ רַק לְכוּוֹן אֶחָד: "אֵיךְ אֲנִי יְכוֹל לְהִכְנִיס גַּם בְּזוּלַת אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵיךְ אֲנִי יְכוֹל לְהַחֲדִיר שְׁלוֹם בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל", כִּי הִרִי זֶה הַתְּכָלִית שֶׁבְּשִׁבִילָה נִבְרָאנוּ, שְׁנִזְכָּה לְהִכִּיר אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹאֲחַד אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יַחַד, וְלְהַתְּפַלֵּל עַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל שִׁישְׁפִיעַ עֲלֵיהֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׁפַּע בְּרָכָה וְהִצְלָחָה. וְלִכֵּן עַקֵּר הָאֲשֶׁר בָּזָה הָעוֹלָם זֶה רַק אֲמוֹנָה, לְהִכְנִיס עֶצְמוֹ בְּתוֹךְ הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, לִידַע וְלִהְיוֹדִיעַ וְלִהְיוֹדַע אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְדַבֵּר גְּדוֹל דְּבָר קִטָּן לֹא נַעֲשֶׂה מִעֶצְמוֹ אֲלָא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, כִּי (חֲלִין ז.) אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְּמַטָּה, אֲלָא אִם מְכַרְיִזִין מִלְּמַעְלָה; וְכֵן (יוֹמָא לַח.) אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמָה שְׂמוּכָן לְחִבְרוֹ אֶפְלוֹ כְּמֵלֵא נִימָא; וּבִידִיעוֹת אֵלוֹ הָאָדָם נַעֲשֶׂה הִכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחִיּוֹ. וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁחִי עִם אֲמוֹנָה, וּמְצִיר בְּדַעְתּוֹ תָּמִיד אֵיךְ שְׂמֵלֵא כָּל

הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְדוֹמָם, צוֹמַח, חַי, מְדַבֵּר, זֶה לְבוֹשׁ לְגִבֵּי אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא. וְלִכְן מָה וְלָמָּה לָךְ לִהְיוֹת שָׁבוּר, עֲצוּב וּמְדַכָּא, עָדִיף שֶׁתַּחֲשַׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאִיךָ שֶׁהַכֹּל מִשְׁגָּח בְּהַשְׁגָּחַה פְּרִטֵי פְּרִטִית, אֲזִי תִהְיֶה הִכִּי מְאֹשֵׁר, תְּמִיד תִּצְיֵר אִיךָ שֶׁכֹּל הַבְּרִיאָה הִיא אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאַתָּה נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאוֹר וּמִתְעַנֵּג בְּזִיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד אֲשֶׁר יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֵה, וְרַק זֶה עָקֵר הַצְּלָחַתוֹ שֶׁל הָאָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם, וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל שֶׁכֹּל הָעוֹלָם כָּלוּ מְלֵא חֶסְרוֹנוֹת, וְכֹל אֶחָד מְדַבֵּר רַק מִהַחֲסָרוֹן שְׁלוֹ (עֵין סְפוּרֵי-מַעֲשִׂוֹת, מַעֲשֵׂה י"ג, מִיּוֹם שְׁנִי), וְהַצְּדִיק הָאֲמֵת שֶׁהוּא הַבְּעֻטְלִיר הַחֲרָשׁ, אֵינוֹ שׁוֹמֵעַ שׁוֹם חֲסָרוֹן מִחֲסָרוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה, וְלִכְן הוּא חַי חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים שֶׁל אֲשֶׁר גְּדוֹל, וְאַתְּ הַיְדִיעָה הַזֹּאת הוּא מְכַנֵּס בְּאֲנָשָׁיו, שֶׁיְהִיוּ הִכִּי מְאֹשְׁרִים בְּחַיֵּיהֶם, וְתְמִיד יִשְׁמְחוּ וְיִרְקְדוּ וְיִשְׁמְחוּ גַם אַחֲרַיִם, כִּי הַצְּדִיק הָאֲמֵת יֵשׁ בְּכַחוֹ לְהַגְבִּיחַ אֶת כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְלִכְן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לִהְיוֹת מְקָרֵב אֶל הַצְּדִיק הָאֲמֵת, שֶׁהוּא רַבֵּנוּ ז"ל בְּעֲצָמוֹ, וְאֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְגַלּוֹתוֹ וּלְפָרְסְמוֹ בְּכֹל הָעוֹלָם כָּלוּ, שְׁבֹזָה יִקְרַב אֶת הַגְּאֻלָּה, אֲשֶׁרֵי לוֹ.

תָּם וְנִשְׁלָם, שָׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

סגולה גדולה לומר עשרה מזמורים,

שגילה רבי נחמן מברסלב ז"ע בכל יום, "תיקון הכללי" והם:

ט"ז, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"נ.

הבטיח כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל בפה מלא:

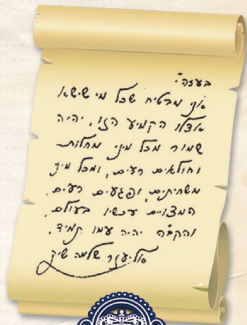
**"את הקמיע הזה קיבלתי במתנה
מהשם יתברך ומי שישא אותו
יהיה שמור מכל דבר רע"**

"היות שהמצב בארץ ישראל מאד מתוח כי בני ישמעאל ובני עשיו רוצים להכחידנו ולא תקום צרה פעמיים בזאת הקב"ה נתן לי מתנה - קמיע, שכל מי שיהיה לו את הקמיע הזה ויחזיק את הקמיע, שיתלה עליו את הקמיע, אני מבטיח לו שלא ינוק ולא יקרה לו שום דבר, בהבטחה מוחלטת וברורה, מי שיהיה לו את הקמיע הזה הקב"ה ישפיע עליו שפע ברכה והצלחה ושמירה גדולה מאד"

מתוך וידאו מצולם של כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל על הקמיע הקדוש, ניתן לצפייה באתר "ברסלב סיטי" בכתובת:

www.breslevcity.co.il הקמיע

**המקורי
הזהר
מדוֹפּוּיִם**

**להזמנת הקמיע
התקשרו עכשיו**

**04-6721909
04-6656666**

מי לא צריך ישועה!?!

ההבטחה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש זיע"א
על הדפסת חלק בספר "אשר בנחל"

"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בנחל"

יתרפא

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו
להדפיס חלק "אשר בנחל"
יראה ישועה"

(מתוך "אשר בנחל" קלח, לך, רמב)

ועכשיו בפורמט מיוחד לרפואת עם ישראל
הצטרפו למי שכבר זכה!

התקשרו: 04-6656666